

20.1.2019

בית נעימה" הסמוד לשוק מחנה יהודה

המ' גרו תחילת ברוחבה ואנו, בשנות השם, בעים, יפה ראתה את הבית הוה והתאבה בו. באotta עת השכונות סביב' השוק הו שכו' נות עוני ומחדר ובתים היה נמוך. בעלה ונס' אמרה החדרו אותה מהשניאת לעבור מושביה לשוק' אבל היא התעקשה. בבית הוה גול' דו עוד שני ילדים (כיוון מוסיקאים החיים בברלין).

יום אחד, כשהילדים כבר עזבו את הבית יפה והתגירה מבעלה, נכנסה לחנות דיסקיט ברוחב יפו 70 וקנתה שם דיסק עם מאולים עיראקיים. בשיזאה מן החנות המוכר, רומי בן גור ובמקורו, כריס אבו גיגאייר, נזכר נמור קומת, מוץ' ומאר' פנים, האשאר את החנות טהווה וו' אחדרה במעלה רוחוב. רמי נולד בכגדאד ואילו המשפחה של יפה מוציאה כמו יפה וגנור, בות נעימה. יש לי חור בלבד ואתה ממילא אותו בגפרורים שופים".

בבית הנקמת הספרדי של "משכונת שאגנס", השוכנה לידותו של רמי, מינין ביום, בכל אופן, האוכלוסייה לנגיד מוערכות. בית ברוחב עיניים למשפט 8 היה שיין ללא ספק למשפחה עשרה, יש אמורים למשפט ריבילן. לעומת בת' השכונה האזרחים, הוא בן שתי קומות (גבבות מאור), הקירות מאבן אדומה (סלאיב), הרצפות מאבן או מאירחים נזירים, הרלתות והסודרים נשמרו כפי שהיה. ובתים האזרחים רצפה המקורית תוכחה או הוחלפה ורקירות האבן טוויה. ועוד, רק בבית הה' היה בוד מס' פרטן.

חויטת הבית מכוסה צמחייה: לרוחבו מטילות גפן עכotta (שורשי כבית השם), שייח' גרג'ום בצעבים שונים מהקומה העליונה נשפכים לאורך הקיר, למטה עצי לקטוס ונגרנים (ה' געלמים" מד' פעם ואני מלילאת את החדר, מספרת בעלת בית זוחקת מהבריה) שצבעיהם משוחחים עם חתכלת של הדרת והזחוב ארטמרם של הקירות. חורי הבית יומם אחור, והוא כבוי בקסומה השנויות, ואת האשנה היא הפה לגיל של תביה. הדוארמי רם' בקסומה השנויות, ואת האשנה היא הפה לגיל רוח שבת היא מוארות חערוכות של צירם, בעיך' רוסים, לא תשלוט. לגדריה קראה בשם "בית נעימה", על שם רודתת המנוחה שנבנה מות בבית חולים אך לא נמצא קברנו בשנים המובלבלות של לאחרם המרינה. יומם אחר, והוא כבוי בת יותר מהימים, הלכה ברוחב וכאה לה בראש שורה. יש לי חור בלב' ואותה ממלא אותו בנפרדים שופים, קליפות תפוחים וושאיות פירא". מאין זה בא? היא לא דעה, אבל הבינה שיש כאן ר' פה'יה כבנת 70, היא בת למשפחה עיראקית בת שבעה ילדים והגיעה לארץ כפעיטה מפרס (סבה ברה לשם מאימת הגיזט בעיראק). היא נאה שרדים וביבוק כותבת אותם. עד כה פירסמה שלושה קובצי' שירה (מע' ניינט נ'יהר, לטעמי) ושני קובצי' ספרדים קדושים. היא גם שדה פוייטים בקובץ, ויש לה חזיר מלא עדרמה עדרינה שנראה כאילו היא מכינה לטשquet הפתיעות.

ל מי שיורד ממרכז העיר רד רחוב אגניפס, הרחוב המרכזי של שוק מחנה יהודה, כדי לדעת שמי' בית נעימה, שופי' הנידיד מושך אליו צלי' חתן וכלה. הוא נמצא בדרך עניינים למשפט 8, בשכונת "מזכרת משה", אחת מהמשכנות הירושלמיות שנקרו על שמו של סר משה חיים מונטיפיורי, מה שביל אל אפילו את עגנון. ב"חמול של' שום" הואatab' ציל' מקומות שם בירושלים קרי' משה, או אלה משה או מזכרת משה או ימין משה או מזכרת משה רוזה אתה לנגע לאחר מהקומות הללו שוכת אתה מני' משה זו שרצית". "מזכרת משה" ו"אול משה" נבנו סמוכות זו לו בתחום לתקופה 1880-1880, ה"מזכרת" לאשכנזים וה"אהלה" לבני עדות המזרחי. איך קרה דבר כה שלא יתכן כלל כי"

הבית ברוחב עיניים למשפט 8 היה שיין ללא ספק למשפחה עשרה, יש אמורים למשפט ריבילן. לעומת בת' השכונה האזרחים, הוא בן שתי קומות (גבבות מאור), הקירות מאבן אדומה (סלאיב), הרצפות מאבן או מאירחים נזירים, הרלתות והסודרים נשמרו כפי שהיה. ובתים האזרחים רצפה המקורית תוכחה או הוחלפה ורקירות האבן טוויה. ועוד, רק בבית הה' היה בוד מס' פרטן.

חויטת הבית מכוסה צמחייה: לרוחבו מטילות גפן עכotta (שורשי כבית השם), שייח' גרג'ום בצעבים שונים מהקומה העליונה נשפכים לאורך הקיר, למטה עצי לקטוס ונגרנים (ה' געלמים" מד' פעם ואני מלילאת את החדר, מספרת בעלת בית זוחקת מהבריה) שצבעיהם משוחחים עם חתכלת של הדרת והזחוב ארטמרם של הקירות. חורי הבית יומם אחור, והוא כבוי בקסומה השנויות, ואת האשנה היא הפה לגיל רוח שבת היא מוארות חערוכות של צירם, בעיך' רוסים, לא תשלוט. לגדריה קראה בשם "בית נעימה", על שם רודתת המנוחה שנבנה מות בבית חולים אך לא נמצא קברנו בשנים המובלבלות של לאחרם המרינה. יומם אחר, והוא כבוי בת יותר מהימים, הלכה ברוחב וכאה לה ראש שורה. יש לך חור בלב' ואותה ממלא אותו בנפרדים שופים, קליפות תפוחים וושאיות פירא". מאין זה בא? היא לא דעה, אבל הבינה שיש כאן ר' פה'יה כבנת 70, היא בת למשפחה עיראקית בת שבעה ילדים והגיעה לארץ כפעיטה מפרס (סבה ברה לשם מאימת הגיזט בעיראק). היא נאה שרדים וביבוק כותבת אותם. עד כה פירסמה שלושה קובצי' שירה (מע' ניינט נ'יהר, לטעמי) ושני קובצי' ספרדים קדושים. היא גם שדה פוייטים בקובץ, שכילו הוא פרופסדור ואוניברסיטה העברית, ונולדת בתם גב' כידה (כיוון משפטנית בכירה המנכחות חוקים לתכרי הכנסת)

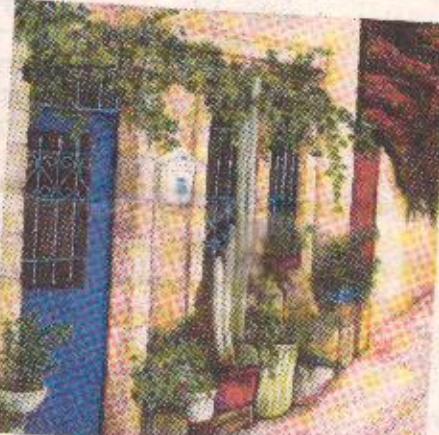
10.1.20

בית נעימה" הסמוד לשוק מחנה יהודה

הו נרו תחילת ברוחביה ואו, בשנות הח' בעיתם, פה ראתה את הבית הוה והטאבה בו. באוטה עט השכונות סכיב השוק הו שכר נות עוני ומוליד הבתים היה נמוך. בעלי גומם אמרה התאזרו אותה מהשניאת לעובד מוחביה לשוק אבל היה התעלשה. בבית הוה נול' זו עוד שני ילדים (כיקום מוסיקאים החאים בברלין).

יום אחד, כשהילדים כבר עזבו את הבית ויה התגנסה מבעה, נכנסה לחנות דיסקיט ברוחב יפו 70 וקנתה שם דיסק עם מאולמים עידקיים. בשיצאה מן חנות המכור, רמי בן גור (במקורה כרים אבו גיגאיי), נזכר נמר יפה וגנו, בית נעימה. יש לי חור בלבד ואתה ממילא אותו בgefroim שופיפם" בחתונת קומה, מזקן ומאריך פנים, השair את החנות פתוחה ורך אודיה במעלה והחוב. רמי נולד בברגדאד ואילו הנשכח של יפה מטבחה כמו בכית הכנסת הספרדי של "משכונות טאננים", השכונה ילדוו של רמי.

שרומי פגש את יפה הוא היה שוקן תיאטרון וחובב, וכשבער לנוד אתה היא שכינה אותו למכוור את החנות ולஹות שחלון מקצוע' בתיאטרון היירושלמי "פסיק". הוא כבר שיחק במחוזות של שייקספיר ומטלקם, ואף היה הציג יהוד על פ"טוביה החלבן" של שלום עליכם. יפה צירעה בשלהת נשואה ונגה את הצד בשות ואמאחות לאחר הנירויין חודה לציד בסגנון שאינו מקובל ביום, אך כרבידה, "לא מעני איזו מה שעדרים עושים", וציריה תליים על קירות האבעוות הגדלים של ביתן. הדוארמי גרים בקומה השנייה, ואת האשונה היא הפה לגיל ריה שבה היא מאהות תערכות של ציריים, בעקר רופים, לא תשלוט. לגדירה קראת בשם "בית נעימה", על שם רודתת המנוחה שנבנה מת ביתה חולים אך לא נמצאו קבורי בשנים המבולבלות של לאחר קם המדרינה. יום אחד, והיא כבוי בת יותר מהימים, הלכה ברוחב ובאה לה בראש שורה: "יש לי חור בלב ואתת מלוא אותו בנפרדים שופיפם, קליפות תפוחים וטאיות פירה". מאן זה בא? היא לא ידעה, אבל הבינה שיש כאן שיר. חשבה לקחת קורס כתיבה יוצרת אף חשת התגננות. היא חולמת לארץ בפעיטה מפרס (סבה ברת לשם מאיות הנזוס בעיראק). היא בא לירושלים למלוד ב"בעלאי", וכן נישאה לטודנט בן למשחה יוצאת נרגנית, שכילו הוא פרופסדור אוניברסיטה העברית, ונולדה בתם ובב' בקיוץ, ויש לה חור מלא עורמה, עדינה שנראה כאילו היא מכינה לנו בסקט הפטעות.

ל מי שיורד ממרכז העיר דרכ' רחוב אגריפס, הרחוב המרכז של שוק מחנה יהודה, כדי לדעת שמי' מינו, מרחק שלוש רקומות בלבד אליו בית נעימה, סיופיו הנדריד מושך אליו צלי חתן וכליה. הוא נמצא ברחוב עיניים למשפט 8, בשכונת "מצורת משה", אחת מהשכונות הירושלמיות שנקרו על שמו של משה חיים מונטיפיורי, מה שביל אל אפילו את עגנון. ב"תמונה של שום" הוא כתוב "כל מקום שם קרי משה, או אול משה או זירון משה או ימין משה או מוכרת משה ורזה אתה להגע לאחד מהתקומות הללו שוכת אותה מלה שנטפלה למשה, ואין אתה מגיע למשה זה שרצית". "מצורת משה" ואול משה" נבנו סמוכות זו לזו בתחום של שנות ה-1880-1890, ה"מצורת" לאשכנזים וה"אול" לבני עדות המזרח. אין קרה דבר כה שלא יתכן כלל כי מינוי ביום, בכל אופן, האוכלוסייה לנדרי מוערכות. הבית בדורות עיניים למשפט 8 היה שייך לא ספק למשפה עשרה, יש אוטרים למשחתה ריבליין, לעם בת' השכונה האודית, הוא בן שמי' קומות (גבוחות מאר), תקריות מאבן אדומה (סלאיב), הדצפות מאבן או מארחים מציריים, דלתות והסרגים נשמרו כפי שהיה, בbatis האמורים רושפה המקורית בוסטה או הוחלה, וקריות האבן צויה. ועוד, רק בבית הה דיה בוד מים פרט.

חוות הבית מכוסה צמחייה: לדוחבו מטילות גפן עכotta (שורשי) בבית השכן, שיחי גרכינום בצעים שונים מהקומהعلיה נשבכים לאורך הקיר, למטה עצי קקטוס וגרנינום והם "נעלים" מדי פעם ואני ממלאת את החדר, מספרת בעלת בית נזחת מהבריה) שבעייהם משותפים עם התחלת של הדרת והזחוב ארטם של הקירות. והרי הבית ענקים ממש, ובשנות השבעים גרו כאן עזיזין שמי' משפחות.ומי גר כאן כתע? גם זה סיפור ירושלמי מוא. יפה ווגר, אשה דקקה רפהפייה כבנת 70, היא בת למשפה עידקית תט שטוניה לדיות וגינהה לארץ בפעיטה מפרס (סבה ברת לשם מאיות הנזוס בעיראק). היא בא לירושלים למלוד ב"בעלאי", וכן נישאה לטודנט בן למשחה יוצאת נרגנית, שכילו הוא פרופסדור אוניברסיטה העברית, ונולדה בתם ובב' כידה (כיקום משפנין בכרה המנחת חוקים לתכרי הכנסת).